

THEATERKRANT

Feikes Huis / Plankton

Er rent een berg voorbij (8+)

LEVENSGROTE KJKDOOS VERTELT MILJARDEN JAREN AAN GESCHIEDENIS VAN ONZE PLANEET

Sam Simons

19 september 2024

Gezien op 9 september 2024, Nederlands Theater Festival, Theater Bellevue, Amsterdam

Hoe maak je jeugdtheater over platentektoniek? In hun tweede project onder de naam 'Plankton' vatten objecttheatermakers Hendrik Kegels en Sonja van Ojen de geschiedenis van onze planeet samen in een voorstelling van ruim een uur. *Er rent een berg voorbij* was al voor de officiële première genomineerd voor de BNG Theaterprijs 2024.

Om de geschiedenis van de aarde tot en met het antropoceen te vertellen, werken Van Ojen en Kegels samen met Wieke van Rosmalen en Linde Schinkel aan een levensgrote, continu veranderende kijkdoos. Bordkartonnen (zelfgemaakte) gebruiken van deze site, gaan we er vanuit dat je ermee instemt. ×

decorstukken staan tegen de zijwanden van het toneel opgesteld en worden één voor één opgevoerd.

De vier spelers maken zich ondergeschikt aan de theatermachine die ze gezamenlijk in werking stellen, zonder woorden te gebruiken. Ieder bewegend decorstuk krijgt slechts een geluid mee van één van de spelers, zoals GSSHHH en KRGGG. De effecten van een kind dat ontploffingen naspeelt met z'n rondvliegende speelgoed. Op die manier zetten de performers samen een vernuftige choreografie neer. In korte tijd kan een beeld veranderen van een golvende zee in een uitbarstende vulkaan of een woekerende jungle.

De spelers zijn geen anonieme technici die in het zwart gekleed 'onzichtbaar' over het podium schuifelen. Hun aanwezigheid, onderlinge contact en afstemming brengen een menselijke factor in een landschap van verschuivende aardplaten. Soms een korte blik in de richting van het publiek die lijkt te zeggen 'moet je zien, deze boomstam!'. Dan weer de focus, om de timing met de andere drie spelers precies te laten kloppen.

De knulligheid van de uitgesneden decorstukken, de kindergeluidjes en de stroefheid van de schuivende mechanismen maken de beelden meteen hartverwarmend en speels om naar te kijken. Kegels in de rol van uitbarstende vulkaan is een van de hoogtepunten van de voorstelling, zowel knap gemaakt, als erg geestig om te zien. Maar niet alle beelden zijn even sterk, veel van de gebruikte vormen, klanken en beelden lijken nogal op elkaar. In de vorm van de voorstelling, de afwisseling van decorstukken, ontbreekt het daardoor soms aan spanning en verrassingen.

We gebruiken cookies om ervoor te zorgen dat onze site zo soepel mogelijk draait. Als je doorgaat met het gebruiken van deze site, gaan we er vanuit dat je ermee instemt. ×

Er rent een berg voorbij eindigt met een dwarrelend plastic zakje, in een jungle waar de dierengeluiden één voor één verstommen. Aan de ene kant relateert de geografische tijdschaal van miljarden jaren die de makers hebben teruggebracht tot een ruim uur de korte flits die de menselijke aanwezigheid op deze aardbol is. Tegelijkertijd maakt het bewust hoeveel schade je in zo'n korte tijd kunt aanrichten.

Foto: Kurt van der Elst

ELDERS

DE VOLKSKRANT

★★★★☆

'Plankton valt al een paar jaar op met voorstellingen waarin decorpanelen of maquettes de hoofdrol opeisen. Dat is niet alleen een mooi gekozen vorm, maar heeft ook een sterk inhoudelijke component: met hun werk zetten ze vraagtekens bij de centrale rol die de mens zichzelf graag toedicht in de wereld.' [Sander Janssens](#)

NRC

★★★★☆

'Het wordt een soort planetaire opera waarin de onvoorstelbare nietigheid van de mens ten opzichte van machtige natuurlijke krachten centraal staat. Er wordt een hoezooi van tegenstellingen in het hart van de voorstelling. De makers laten de natuur de hoofdrol spelen en gaan zo voorbij aan een wereldbeeld dat de mens centraal zet.' [Marijn Lems](#)

We gebruiken cookies om ervoor te zorgen dat onze site zo soepel mogelijk draait. Als je doorgaat met het gebruiken van deze site, gaan we er vanuit dat je ermee instemt. ×